

- Полѣгатокжтень**, *adj.* *Géom.* obliquangle.
Полѣгатость, *sf.* le penchent, pente, descente *f*; travers, biais *m*; 1. *Géogr.* l'escarpement *m*; 2. *Mathém.* l'obliquité f; 3. (на стѣмъ-те), *Mar.* l'élancement *m*.
Полѣгать, *adj.* oblique, indirect, penchant, gauche; || *fig.* détourné; || *bывамъ* —, *vn.* aller en pente *f*. [Бугсприть.
— борь (на носъ-ть на ладія), *sm.* *voyez*
— прозорецъ, *sm.* Габа-jour *m*.
Полѣгнувамъ, -л гвамъ и -л гамъ, *vn.* déverser; 1. полѣгнува, *v.* *imp.* Archit. il forjete; 2. (за зидъ), il farde; 3. (за сграда), elle se tasse; 4. (за къща), elle arène et s'arène; 5. полѣгнуватъ (за класове на ниса), ils versent.
Полѣгнуване и -л гане, *sn.* le dévers; || Archit. le dévoiement; || (на сграда, на земля), le tassement.
Полѣгнато писане, *sn.*  criture bâtarde *f*.
Полѣгнать, *adj.* dévers; || (на землята), Bot. procombant; || (на низко мѣсто), enterré.
Полюлей (паникандило), *sm.* le lustre; || връхна част на —, le panache; || майсторъ на -люлеи, un lustrier.
Полюсъ (и сѣверенъ —), *sm.* le pôle.
Полякъ, ячка, *s.* villageois, oise.
Поляна, *sf.* tapis de verdure *m*, prairie *f*, champ *m*, campagne *f*, boulingrin *m*; || -ны, *pl.* les champreaux *m*.
Полянка (срѣдъ гора), *sf.* la clairière.
Полянска змия (тонъ т.), *sf.* la serpentine. — фортификація, *sf.* l'hercetconique *f*.
Полянски, полски и -лешки, *adj.* chamb tre, rural.
Полянски орждія, *sn.* *pl.* pièces de campagne.
Поляренъ и -люсень, *adj.* polaire.
Поляризація (на сѣтлината), *sf.* Phys. la polarisation. [friser.
Поляризувамъ (сѣтлина), *va.* Phys. pola-
Полярна звѣзда, *sf.*  toile polaire *f*, la tra-
montane. [polarité.
Полярность (на магнитъ), *sf.* Phys. la
Поляшки, *adj.* villageois.
Помагалка, *sf.* le verboquet et virebouquet; || Mar. l'anspeet *m*.
Помагамъ, *va.* aider, secourir, seconder, subvenir à, servir, assister à, pousser, ne pas nuire; 1. *fig.* appuyer; 2. (нѣкому), *fig.*  pauler; || (въ нѣщо), *fig.* pousser à la roue; 3. (нѣкому съ пары), subventionner; 4. может да му са помогне, *va.* remédier à; || комуто —, remédiable, *adj*; 5. който обыча да помога и комуто може са помогне, *secourable*, *adj*; 6. -гаме си (единъ другъ), *vr.* s'entre-secourir, s'entr' aider.
Помагане, *sn.* le secours.
Помагачъ, *sm. fam.* un ard lion.
- Помада**, *sf.* la pommade; || намазевамъ съ —, *va.* pomader.
Помазане, *sn.* l'onction *f*.
Помазанникъ, *sm.* oint du Seigneur, *m*.
Помазевамъ, *va.* oindre.
По-малка цѣна, *sf.* l'infériorité *f*.
По-малко, *adv.* au dessous de.
По-малькъ, *adj. s.* cadet (*voyez Малькъ*).
Помамевамъ, *va.* affriander; || *fig.* inviter à.
Помеждутий, *adj.* intermédiaire, interm diat.
Поменувамъ, *va.* mentionner, faire mention de, se rappeler, faire dire une messe pour un mort.
Поменъ, *sf.* la mention, le souvenir, la prière pour les morts; || книга —, l'obituaire et registre —, *sm.*
Пометъ, *sm.* manche à balai; || (у фурнажія), l' couillon *m*. [Jur. gracier
Помилувамъ, *va.* pardonner, faire grâce *f*; || Помилувамъ, *sn.* le pardon, merci, grâce, concession, remission *f*; || *fig.* le quartier; || безъ —, *adv.* irr missiblement.
Помилуй мя Боже (50-й псаломъ), *sn.* le mis r . [se passer de.
Поминувамса, *vr.* vivre; || (безъ нѣщо), *vr.*
Поминуване, *sn.* l'industrie, le metier.
Помирене, *sn.* la pacification, la transaction.
Помирявамъ, *va.* pacifier, arranger; 1. *fam.* rapatrier; 2. -са, *vr.* faire la paix, se rapatrier, se raccommoder; 3. *fig.* practiser.
По-младъ, *adj. s.* cadet (*voyez Младъ*).
Помни, *vn.* retenir, se souvenir, se ressouvenir de, se remémorer; || който помни, *fam.* m m oratif, *adj.*
Помологически, *adj.* pomologique.
Помологія (учене за плодове), *sf.* la pomologie.
Помочки (въ карета), *sf. pl.* la main.
Помощливъ, *adj.* secourable.
Помощна бирія, *sf.* la subside.
— ржка, *sf.* la main-forte.
Помощникъ, *sm.* un aide, adjoint, suppléant, suppôt, assistant *m*; 1. *fig.* un second; 2. (въ неволя), *fam.* un bouche-trou; 3. (на исправникъ), un vice-gérant; 4. давамъ —, *va.* adjoindre. [pl ance.
Помощническа дл жность, *sf.* la sup-
Помощъ, *sf.* le secours, appui *m*, aide, ressource, imploration,  paulei re, main-forte *f*, coup de main, *m*; 1. *fig.* le support; 2. безъ —, sans ressource; 3. на —, *interj.* à l'aide, au secours, à mon secours, à moi; 4. съ -та на, *prép.* au moyen de, à la faveur de, à grand renfort de.
Помпонъ (китка), *sm.* Milit. le pompon.
Помрачавамъ, *va.* obscurcir, flétrir, offusquer; 1. *fig.* noircir, aveugler, faner; 2. Astr. occulter; 3. помрачаваса, *v. imp.* il se ternit.